

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorvm Evangelicorvm D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

57. Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter Patrem, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

57. Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem; & qui manducat me, vivet propter me.

Sacramentalu Christi manducatio probatur.

Sacramentalem corporis Christi manducationem, cuiusque manducationis fructum, hæc verba fortissimè doceant. Quum enim dixisset, *Qui manducat meam carnem, & bibit vitam æternam*, probare id nunc vult à vera manducatione & reali acceptione vivificæ carnis suæ. Dicit ergo: Sicut ego qui sum filius Dei, eandem vitam habens cum Patre, factus tamen homo & tanquam homo, quia missus sum à vivente Patre, id est, habeo divinitatem Patris viventis humanitati meæ unitam, & vivo propter ipsum (humanitas enim mea accipit vitam à divinitate, & à Patre ipso) ita qui me manducat, accipiet vitam à me, quia mihi vivit non solum per fidem & charitatem, sed realiter seu naturalis unionis, ait Hilarius lib. 8. de Trinit. & in me manet non solum per fidem & dilectionem, sed reipsa & corporaliter, ait Cyrillus in Ioan. lib. 10. cap. 13. & libro 11. cap. 26. & 27. & Chrysost. hom. 45. in Ioan. non quòd vnum fiat ens naturale Christi & manducantis eum, sed quia præter unionem spiritualem ratione fidei & charitatis, etiam reipsa Christus habitat in eis qui manducant eum, veluti fons & causa eadem fidei, charitatis, & gratiæ: & hoc modo qui manducat, vivit propter Christum, quia habet in se causam & fontem vitæ spiritualis. Pulchre hoc D. Basilius docet. Chrysostomus dicens, *Ego vivo propter Patrem, potest illam vitam dicere qua Christus etiamnum vivit, Verbum Dei habens in seipso. Et hoc ex sequentibus patet ubi dixit, Et qui edit me, vivet propter me. Carnem namque ipsius edimus ac sanguinem bibimus, consortes effecti verbi ac sapientia per incarnationem & sensibilem ipsius vitam.* Hæc ille epist. 141. Docet eo modo per manducationem carnis Christi effici nos consortes Verbi, id est, vitæ & gratiæ quæ ab ipso incarnato est; unde adiecit, *per incarnationem eius, sicuti Christi humana natura vitam in seipsam recipit, non velut à Patre longè remoto, sed velut essentiali eius Verbo præsentem, & naturam ipsam humanam vivificante.*

63. Spiritus est qui vivificat, caro non prodest quicquam.

Varia est huius loci expositio. Vna Chrysostomi & Basilii, de spirituali & carnali intelligentia verbi